

NATO si nemůže dovolit ztratit Kábul a Kyjev

 zvedavec.news/komentare/2022/10/9362-nato-si-nemuze-dovolit-ztratit-kabul-a-kyjev.htm

Tenká červená čára:

Pepe Escobar

14.10.2022 Komentáře Témata: USA, NATO, Ukrajina 1294 slov

Začněme společností Pipelineistan. Téměř před sedmi lety jsem ukázal, že Sýrie byla poslední válkou v Pipelineistánu.

Damašek odmítl americký plán na výstavbu plynovodu Katar-Turecko ve prospěch Íránu, Iráku a Sýrie (o čemž bylo podepsáno memorandum o porozumění).

Následovala krutá a koordinovaná kampaň „Asad musí odejít“: zástupná válka jako cesta ke změně režimu. S instrumentalizací ISIS – další kapitolou *války proti terorismu* – se toxický ciferník exponenciálně zvýšil (kurzíva moje). Rusko zablokovalo ISIS, čímž zabránilo změně režimu v Damašku. Plynovod propagovaný říší chaosu šel k čertu.

Nyní se impérium konečně dočkalo odplaty, když vyhodilo do povětří stávající plynovody Nord Stream (NS) a Nord Stream 2 (NS2), kterými proudí nebo má proudit ruský plyn do klíčového ekonomického konkurenta impéria – EU.

Všichni už víme, že linka B NS2 nebyla bombardována, dokonce ani zničena, a je připravena k provozu. Oprava ostatních tří – proražených – trubek by nebyla problémem: podle námořních inženýrů je to otázka dvou měsíců. Ocel na Nord Streamu je silnější než na moderních lodích. Gazprom nabídl, že je opraví – pokud se Evropané budou chovat jako dospělí a přijmou přísné bezpečnostní podmínky.

Všichni víme, že se to nestane. O ničem z výše uvedeného se napříč médii NATOsan nediskutuje. To znamená, že plán A obvyklých podezřelých zůstává v platnosti: vytvoření umělého nedostatku zemního plynu, který povede k deindustrializaci Evropy, což je součástí Velkého resetu, překřtěného na „Velký příběh“.

V pořadu EU Muppet Show se mezitím diskutuje o devátém balíčku sankcí proti Rusku. Švédsko se odmítá s Ruskem podělit o výsledky podezřelého vnitronárodního „vyšetřování“ sebe sama ohledně toho, kdo vyhodil do povětří Nord Stream.

Na ruském energetickém týdnu shrnul prezident Putin závažná fakta.

Evropa viní Rusko z nespolehlivosti dodávek plynu, přestože dostávala celý objem nasmlouvaný na základě pevných smluv.

„Organizátory teroristických útoků na Nord Stream jsou ti, kdo z nich profitují“.

Oprava potrubí Nord Stream „by měla smysl pouze v případě, že by byl zajištěn jeho další provoz a bezpečnost“.

Nákup plynu na spotovém trhu způsobí Evropě ztrátu 300 miliard eur.

Za růst cen energií nemůže speciální vojenská operace (SVO), ale vlastní politika Západu.

Přesto show bití mrtvého koně musí pokračovat. Zatímco si EU zakazuje nakupovat ruskou energii, bruselská eurokracie zvyšuje svůj dluh vůči finančnímu kasinu. Imperiální páni se touto formou kolektivismu smějí na celé kolo – protože nadále profitují z využívání finančních trhů k drancování a plení celých národů.

Což nás přivádí ke klíčovému momentu: straussovsko-neoconští psychopati ovládající zahraniční politiku Washingtonu nakonec možná – a rozhodující slovo je „možná“ – přestanou vyzbrojovat

Kyjev a začnou jednat s Moskvou až poté, co jejich hlavní průmysloví konkurenti v Evropě zkrachují.

Ale ani to by nestačilo – protože jedním z klíčových „neviditelných“ mandátů NATO je jakýmkoliv prostředky těžít z potravinových zdrojů v pontsko-kaspické stepi: mluvíme o jednom milionu km² potravinové produkce od Bulharska až po Rusko.

Judo v Charkově

SMO rychle přešla v „měkkou“ protiteroristickou operaci (PTO) i bez oficiálního oznámení. Nesmlouvavý přístup nového hlavního velitele s plnou licencí od Kremlu, generála Surovikina, zvaného „Armagedon“, mluví sám za sebe.

Na více než 1000 km dlouhé frontě neexistují žádné indicie, které by nasvědčovaly ruské porážce. Stažení z Charkova, které bylo spunktováno na smrt, mohlo být mistrovským tahem: první fází juda, které se pod pláštěm legality plně rozvinulo po teroristickém bombardování Krymského mostu.

Podívejme se na ústup od Charkova jako na past – jako na Moskvu názorně demonstrující „slabost“. To vedlo kyjevské síly – ve skutečnosti jejich pohůnky z NATO – ke škodolibé radosti z „útěku“ Ruska, ztratily opatrnost a pustily se do otevřeného teroru, od atentátu na Darju Duginu až po pokus o zničení Krymského mostu.

Pokud jde o veřejné mínění globálního Jihu, je již prokázáno, že každodenní ranní raketová show generála Armageddona je *legální* (kurzíva moje) reakcí na činy teroristického státu. Putin možná na chvíli obětoval figurku na šachovnici – Charkov: koneckonců mandát SMO nespočívá v udržení terénu, ale v demilitarizaci Ukrajiny.

Po Charkově Moskva dokonce zvítězila: veškerá ukrajinská vojenská technika nashromážděná v oblasti byla vržena do ofenzivy, jen aby se ruská armáda mohla vesele věnovat nepřetržitému cvičení na terč.

A pak je tu skutečný klíčový moment: Charkov spustil sérii tahů, které Putinovi nakonec umožnily přejít k šachu prostřednictvím raketového „měkkého“ útoku PTO a zredukovat kolektivní Západ na bandu bezhlavých kuřat.

Souběžně s tím obvyklí podezřelí pokračují ve svém novém jaderném „příběhu“. Ministr zahraničí Lavrov byl nucen ad nauseam opakovat, že podle ruské jaderné doktríny může k úderu dojít pouze v reakci na útok, „který ohrožuje celou existenci Ruské federace“.

Cílem psychopatických vrahů z Washingtonu – v jejich divokých vlhkých snech – je vyprovokovat Moskvu k použití taktických jaderných zbraní na bojišti. To by byl další vektor při uspěchaném načasování teroristického útoku na Krymském mostě: vždyť plány britských zpravodajských služeb vířily v hlavách jejich protagonistů už několik měsíců. To vše vyšlo naprázdno.

Hysterická straussovsko-neoconská propagandistická mašinérie horečně a preventivně obviňuje Putina: je „zahnán do kouta“, „prohrává“, „začíná být zoufalý“, a tak provede jaderný úder.

Není divu, že hodiny soudného dne, které v roce 1947 sestavil Bulletin atomových vědců, nyní ukazují pouhých 100 sekund od půlnoci. Přímo na „prahu zkázy“.

To je to, kam nás vede banda amerických psychopatů.

Život na prahu zkázy

Zatímco Říše chaosu, lží a drancování je otřesena překvapivým dvojitým neúspěchem masivního ekonomicko-vojenského útoku, Moskva se systematicky připravuje na další vojenskou ofenzívu. Za současného stavu je jasné, že anglo-americká osa vyjednávat nebude. Za posledních 8 let se o to ani nepokusila a nehodlá změnit kurz, a nic na tom nezmění ani podněty andělského sboru počínaje Elonem Muskem až po papeže Františka.

Místo toho, aby se Putin vydal cestou historického vůdce Timura a nashromáždil pyramidu ukrajinských lebek, obrnil se taoistickou trpělivostí ve snaze vyhnout se vojenským řešením. Teror na Krymském mostě mohl změnit pravidla hry. Ale sametové rukavičky nejsou úplně dole: Každodenní letecká rutina generála Armageddona může být stále vnímána jako – relativně zdvořilé – varování. Dokonce i ve svém posledním přelomovém projevu, který obsahoval divokou obžalobu Západu, dal Putin jasně najevo, že je vždy otevřený jednání.

Putin a Rada bezpečnosti však již vědí, proč Američané prostě nemohou vyjednávat. Ukrajina je sice jen pěšákem v jejich hře, ale stále je to jeden z klíčových geopolitických uzlů Eurasie: kdo ji ovládá, má mimořádnou strategickou výhodu.

Rusové si velmi dobře uvědomují, že obvyklí podezřelí jsou posedlí snahou zmařit složitý proces integrace Eurasie – počínaje čínskou iniciativou BRI. Není divu, že důležité mocenské instance v Pekingu jsou z války „nesví“. Protože to velmi škodí obchodu mezi Čínou a Evropou prostřednictvím několika trans-eurasijských koridorů.

Putin a ruská bezpečnostní rada také vědí, že NATO opustilo Afghánistán, kde bylo naprosto neúspěšné, a vsadilo vše na Ukrajinu. Ztráta Kábulu i Kyjeva by byla konečnou smrtelnou ránu: znamenalo by to opuštění 21. euroasijského století ve prospěch strategického partnerství Rusko-Čína-Irán.

Sabotáž – od Nord Stream po Krymský most – prozrazuje zoufalou hru. Vabank. Arzenály NATO jsou prakticky prázdné. Zbývá válka terorismu: syrizace, vlastně ISIS-izace bojiště. Řízená mozkově mrtvým NATO, které nasazuje do terénu hordy žoldáků z nejméně 34 zemí jako kanonenfuter.

Moskva tak může být nucena jít až do konce – jak odhalil zcela odpojený Dmitrij Medveděv: nyní jde o to zlikvidovat teroristický režim, zcela rozložit jeho politicko-bezpečnostní aparát a poté

usnadnit vznik jiného subjektu. A pokud to NATO bude stále blokovat, přímý střet bude nevyhnutelný.

Tenká červená linie NATO spočívá v tom, že si nemůže dovolit ztratit Kábul i Kyjev. Přesto bylo zapotřebí dvou teroristických činů – na Pipelineistánu a na Krymu – aby se vtiskla mnohem ostřejší, palčivá červená linie: Rusko nedovolí, aby impérium ovládlo Ukrajinu, ať to stojí, co to stojí. To neodmyslitelně souvisí s budoucností Velkého euroasijského partnerství. Vítejte v životě na prahu Zkázy.

The thin red line: NATO can't afford to lose Kabul and Kiev vyšel 13.10.2022 na thesaker.is. Překlad v ceně 544 Kč Zvědavec.

Známka 1.2 (hodnotilo 120)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

12 příspěvků
(12 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF